contritio et ſuffitiens: ſine qua nulla valet confeſſio. Non enī ſatis eſt dum quis de mane fatiēs ꝯfeſſionem dr. Cōfiteor. qꝛ iſta nocte cōiacui et condormiui cōcubine mee. et cū ea peccaui penitet me feciſſe. ideo peto abſolui. Et ille eſt tibi ſiſis et dicit tibi abſolutionē: et ambo peccatis nouo peccato mortali. Jlle qꝛ abſoluit eum quē deus nō abſoluit. ſcꝫ non contritū: tu ꝟo etiā peccas mortaliter. qꝛ ſuſcipis abſolutionē ⁊ nō es dignus Ideo. qꝛ non es vere cōtritus. qꝛ non habes firmū ꝓpoſitum amplius nō peccare: ſaltē mortaliter vſqꝫ ad mortem incluſiue ſcienter. et tuā a te remouere ꝯcubinā ⁊ oēm occaſionē peccandi: qꝛ in his conſiſtit vera cōtritio quā tu non habes nec vnqꝫ habuiſti. et ſic etiā dōm eſt de tibi ſimili. qꝛ diligitis cōcubinas veſtras plus qꝫ deuꝫ veſtrum et eternū gaudium. Nunc ergo quilibꝫ veſtrū introrſum rediens alta cōſideratiōe: ex omnibus predictis cōſideret et perpendat. quid credat et quis et qualis et vnde ſit: aut quo tendat. Et quomō hec letitia mūdana eſt ⁊ quaſi momētanea et eterne damnatōis luctus eam occupabit. Quā quidem ꝯſiderationē aut cognitionē nobis veraciter tribuat ihēſus xp̄s marie filius. qui eſt in ſcl'a bn̄dictus Amen.

De magna dignitate ſacerdotū quapropter merito debent eſſe ſancti. ¶ Cap. v.

m Agna enī puritate et ſanctitate pollere debent omnes celebrantes et cōmunicantes qui ſuſcipiūt ſanctum ſanctorū. Nam criſti ſepulchrum valde eſt glorioſum: in quo corpus criſti iacuit mortuū per triduum. modo multum digniora debent eſſe ſacerdotū corda in quibus a morte reſuſcitatus quottidie dignetur inhabitare et glorificatus. Sed beatus eſt venter qui nouem menſibus ipſum mortalem portauit: beata debent eſſe corpora ſacerdotuꝫ in quibus filius dei frequenter ſibi hoſpitium aſſumit. Si beata ſunt vbera que paruulus ſuxit: ſanctum debet eſſe os eius qui criſti corpus ſumit. et eius ſanguinem bibit. Ne igitur macules os tuum per ſtultiloquium quo dei corpus accipis mundiſſimū. Et manus tue non polluantur peccatis: quibus illud ſanctiſſimū corpus tangis. Venter crapula nō ingredietur. in quo taꝫ venerabilis hoſpes recipiet. Attēdite ḡ quāta puritate

et timore ad illud nobiliſſimū ſacrificiū de beatis accedere qđ eſt xpus dei filius. Qua in re oipotens deus ſignificat hic et in celeſti patria ſi ſacerdotaliter vixerūt. Nam primo dignificauit eos ſuper omnes reges ⁊ principes. Jere. i. Ecce cōſtitui te ſup gentes ⁊ regna. et hoc in iſto patet. quia dignitas ſacerdotalis habet cōſecrare reges. ſ3 omnes reges et principes nō poſſunt facere vnū ſacerdotem. Et nō eſt princeps tam magnus quin teneat ceruicē ſuam inclinare coram ſacerdote in cōfeſſione loco dei qꝛ vicarius eſt. Et breuiter deus ſacerdotes exaltauit ſup omnes creaturas. Unde quidam doctor ait. Si cōditione eſtis homines dignitate eſtis ſup omnes homines. Nam ſacerdos eſt altior regibꝰ: ſanctior angelis: et creator ſui creatoris. Scđo honorauit eos in tpalibus. dando eis illa q̄ eis ſeruiūt. ſc3 decimas: oblatōes: teſtamēta: primitias pro ſuſtentatōe corporis: vt quietius deo ſeruiāt in ſpūalibus. Tertio honorauit eos per iuris emunitatē. ꝯferēdo eis ſic qꝫ nullus terrenus princeps ſup eos iuriſdictionē habeat. nec aliq̄s hoim ſeculariū audeat violentas manus in eos iniicere. Nec etiā in accolitū et conuerſum. Q ꝯpoſitū faciens eo facto eſt excōicatus maiori excōicatiōe tam in celo q̄ȝ in terra. Ymo deus ſic ꝓtegit eos vt nullus audeat ꝑturbare verbis nec factis. q̄a reputat ſibi factū. Unde loquit per Zachariam ꝓphetam Qui tangit vos quaſi qui tangit pupillā oculi mei. Et per pſalmi. Nolite tangere criſtos meos. Unde dixit dñs ad Moyſen et aaron. Bñdicam benedicētibus vobis. ¶ Itē nullus princeps audet exactōes facere in clerū. Item nec aliquis debet recipe pedagiū a clericis. nec a ꝑdicta excōicatione abſolui poteſt. niſi reſoluat. Quarto honorauit eos in hoc qꝫ cōmiſit eis aias fideliū. i. ſanctā eccleſiam catholicā. ſc3 oēs credentes. De quo Criſo. ait. Celo et angelis et omni creatura honorabilior eſt eccleſia. Criſtus etiā amplius dilexit q̄ȝ ſeipm. vnde de celo venit ad terrā et pro ea mortem ſuſtinuit amaram. et ideo dat ei corpus ſuū in cibum et ſanguinē in potum. Et de ipſis ſacerdotibus dixit. Uos eſtis lux mundi. Nam ſicut mūdus nihil eſſet ſine luce: ſic eccleſia nihil eſſet ſine ſacerdotibus. Quinto honorauit eos in hoc. qꝛ vult vt ſtricte obediāt eis loco ſui ab omnibus hominibꝰ. Lu. x. Qui vos audit me audit. et qui vos

ſpernit me ſpernit. Ergo obediendū eſt eis tanꝗ̄ criſto. vt q̄ñ
precipiūt hominibus ieiunare. feſtiuare debent tenere et eis obe-
dire tanꝗ̄ ſi xp̄us preciperet. Sed qui nō obediūt illis cōminat̄
dominus. Leui. xvij. dicens. Qui ſupbierit nolēs obedire ſacer
dotibus impia morte moriat̄. Exemplū dathan abyrō et chore
qui rebelles fuerūt moyſi et aaron. ideo terra eos viuos abſor-
buit. viui enim deſcenderunt in infernū. Sexto honorauit eos
dando eis poteſtatem ligādi et ſoluendi omnes hoīes ab eoꝝ
penis et vinculo mortis. Math. xvi. Quodcūqȝ ligaueris ꝛc.
Et poteſtas vno modo intelligit̄ de excōmunicatione que eſt
gladius ſpiritualis et eſt multū timēda. Alio modo de abſolu
tione peccatoꝝ. Unde epūs quādo ordinat ſacerdotes exuflat
in eos. vt habet̄. Jo. xx. et dicit. Accipite ſpiritū ſanctū. Sep-
timo honorauit eos quia vocant̄ āgeli in ſcripturis. Uñ. Gre-
Omēs qui ſacerdotū cenſentur nomine angeli vocant̄. qꝛ ha-
bent ſimilitudinē angeloꝝ. Primo. quia angeloꝝ eſt miniſtra
re deo et hominibus: ſic et ſacerdotes habent miniſtrare deo
die noctuqȝ in ſeptē horis canonicis: ꝛ hominibus cū ſeptem
ſacrāētis. Scđo. qꝛ angelus eſt vita purus. ſic quilibȝ ſacerdos
tenet̄ eſſe caſtus et ducere angelicā vitam. Unde in danieli ha
betur. Abſtinētia a nuptijs eſt angeloꝝ abſtinētia ꝛ vita. Ter
tio angeli habēt informare et ammouere hoīes per bonā inſpi
rationē: ſic et ſacerdos per verbuȝ dei. Quarto angeli habent
deū laudare. vnde p̄s. Laudate dominū oēs angeli eius. Sic
ſacerdotes quottidie habent et tenent̄ laudare deuȝ in diuino
offitio. Octauo honorauit eos in hoc. ꝙ ſacerdos eſt aliquali
ter ſimilis virgini marie. Primo ſic. Sicut beatiſſima virgo
quinqȝ verbis cōcepit vt habet̄ lu. i. Fiat mihi ſm verbū tuuȝ
ſic ſacerdos ꝑ quinqȝ verba criſti corpus ꝯficit. Et ſicut imme
diate per ꝯſenſum marie fuit totū corpus xp̄i in vtero eius. ſic
immediate poſt ꝓlationē verboꝝ conſecratōis trāſſubſtantiat̄
panis in verū corpus xp̄i. Scđo. ſicut beata virgo maria xp̄m
poſt partū in manibus portauit: ſic ſiľiter ſacerdos xp̄m poſt
ꝯſecrationē coram omni populo manibus leuat et eū ad infir
mos portat. Tertio. ſicut beata virgo prius fuit in vtero ma-
tris ſue ſanctificata anteꝗ̄ xp̄m concepit. Unde p̄s. Sanctifi
cauit tabernaculū ſuum altiſſimus. Sic ſacerdos anteꝗ̄ ordi

natur et ſanctificatˀ ab epiſcopo ſuo non cõſecrat: quia ſine or
dine non habet cõſecrare. Unde. laycus quantũcunqꝫ ſanctus
nihil faceret: etiã ſi verba conſecratõis diceret. Nono honora
uit eos ſup angelos in dignitate cuſtodie. qꝛ ſacerdos habꝫ in
cuſtodia plures aĩas ſibi a deo cõmiſſas: ſicut plebanus totã
parrochiã: epiſcopus totũ epiſcopatũ: papa totum mundum.
Sed angelus habet cuſtodire ſolũ vnã animã. Unde Bern.
Magna dignitas animarũ. vt vnaqueqꝫ ab ortu natiuitatis
in ſui cuſtodia habet angelũ ſibi deputatũ. Scdo in tangẽdo
et ſumẽdo corpus xpi. Nam angelorũ eſt videre deum. math.
xviij. Angeli eorum ſemp vident faciẽ patris mei qui in celis
eſt. Et in hoc ſacerdos eſt maior angelo qui videt et tangit et
cum hoc ſumit. qđ non eſt datũ angelo. Tertio conſecrando
corpus xpi. et ſic in hoc ſacerdos nõ ſolum angelos: ſed etiam
digniſſimã virginem mariam: aliquo mõ precellit. qꝛ ei non eſt
data talis poteſtas: ſcꝫ ꝯſecrandi. Unde ſacerdos minimꝰ po
teſt in terris: qđ non poteſt maximus angelus in celis: nec vir
go maria. Ymo ⁊ tibi ſacerdoti criſtus dñs deus tuus ad tuã
conſecrationẽ obediẽs eſt: mox ſub ſpetiebus panis ⁊ vini pre
ſens eſt. Unde Bern. O venerãda dignitas ſacerdotũ in quo
rũ manibus dei filius tanqꝫ in vtero virginis incarnatˀ. ¶ Am
bro. Non dubites aſſiſtere angelos quãdo criſtus preſens eſt
in altari in manibus ſacerdotũ. Propter quas dignitates oẽs
poteſt deus dicere ſacerdotibus illud Iſaie. v. Quid vltra de
bui facere et nõ feci o vos ſacerdotes. Ego oẽm caritatem vo
bis oſtendi et dedi meipm vobis ad conſecrandũ: tractãdum
et ſumenduꝫ. et omnem poteſtatẽ meam ſup omnes hoĩes. Ut
quemcũqꝫ ſolueritis erit ſolutus coram me: et quicqđ ligaueri
tis. aut excõicaueritis: erit ligatus aut excõicatus apud me in
celis. Et dedi vobis maiorem ptãtem qꝫ habent oẽs angeli et
omẽs ſancti in celis. Ymo quã amantiſſima mater mea videli
cet in ꝯſecratione eucariſtie in qua vobis ſemp obediẽs ſum.
Ymo et infeliciſſimo et crimioſo ſacerdoti ſicut ſctiſſimo. ⁊ exal
taui vos ſup omẽs creaturas. et vos viceuerſa cõtẽnitis me et
proicitis me a vobis tanqꝫ mortuũ abortiuũ qui proicitˀ a ma
tre. et tanqꝫ peripſima qđ retro ianuam ꝓicitur cõſumpto po
mo. In hoc videlicet qꝛ plus diligitiˀ mulierculas peccatrices
vr̃as infeliciſſimas ꝯcubinas. et fetidiſſimã luxurie delectatõeꝫ

que momentanea eſt: ꝙ me ſummū bonum et celeſtem ꝯſola-
tionem et gaudia eterna. Inſup et vos me quottidie crucifigi-
tis: ⁊ in immundiſſimā cloacam vrām proicitis: plenam pecca-
tis et omniū immūditia totiens quotiēs celebrabitis. nec valet
veſtra cōfeſſio nec abſolutio. qꝛ in vobis non eſt vera cōtritio.
interim ꝙ ſeruatis tales meretrices in domibus vr̄is et non
firmiter receditis ab omni malo actu et volūtate peccādi. hec
Bern. O mi frater quid tibi cū mulieribus qui cū deo in alta-
ri fabularis. O quid tibi cōmune eſt cū corpore xp̄i qui ꝑ car-
nis feditatem factus es membrū anticriſti. i. dyaboli. Et ideo
omēs maledictōes quas ſpūſſanctus per os dauid ꝓnuntia-
uit: venient ſuꝑ vos. qꝛ noluiſtis bñdictionē et elongabitur a
vobis. et venient ſuꝑ vos ſacerdotes crimioſos maledictiōes
peſſime et damnoſe. iuxta illud Malach. Ego maledicā male-
dictionibus vr̄is. Quas maledictōes ſiquis bona fide et con-
ſcientia attēderet: nequaꝙ in peccato mortali celebraret. Cri-
ſtus igit̃ conqueri̾ patri: angelis et hominibꝰ de ſacerdotibꝰ
indigne celebrātibus dicēs. Et dederūt in eſcam meā fel. Et
ideo ſpūſſanctus per os dauid dicit. Fiat menſa eorū corā ip-
ſis in laqueū quo ſpūaliter transglutiant. Propter hec igitur
grauia ꝑicula dicit aplūs. i. Chorin. xi. Probet autē ſeipm̄ hō.
Non ꝓbatus nullatenus accedat: et ſi ad centū annos deberet
viuere minus peccat ſi nunꝙ accedat: ꝙ ſi quis ſolūmō ſemel
indigne accedit. Nam Oza ſubito eſt mortuus qui manū ad
archam extēdit: qꝛ eadem nocte vxorem ſuam cognouit. Qua
igit̃ preſumptōe preſbiter qui cū ſua ꝯcubina ac meretrice pol-
lutus eſt: ad altaris ſacrifitiū: quod infinitū dignius eſt ꝙ ar-
cha. audet accedere. Talis in nocte ſacrificat beelfegor: in cra-
ſtino ſacrificat corpus ieſu xp̄i. In nocte amplectit̃ filiā vene-
ris: in craſtino oſculat̃ filiū virginis. Audi quid dicat tibi dn̄s
hieſus. O iuda oſculo filiū hominis tradis. Et expoſt ei ſubiū-
git. Melius tibi eſſet ſi natus nō fuiſſes. Nam tales ſacerdo-
tes triplex cōmittunt peccatū: videlicet homicidiū in proximū
proditionē in deum: patricidiū in patrem: qꝛ idem dn̄s noſter
hieſus criſtus: eſt ꝓximus noſter deus ⁊ pater. Et omia mala
hec fiunt in clero. qꝛ in ſacra ſcriptura non ſtudet. Nam qui in-
ter mortales inimicos eſſet cōſtitutus gratias ſibi referret qui

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

gladiū ei cōcederet ꝑ quem ſuos hoſtes poſſet pugnare. Nos
igit̃ in medio triū hoſtium habitamus qui nos ꝑimere feſtināt
videlicꝫ caro mūdus et dyabolus. Cōtra quos hoſtes quilibꝫ
noſtrum debet accipere gladiū qui in celis eſt fabricatus et per
filiū dei nobis tranſmiſſus de quo ſaluatoꝛ noſter ait. Non ve-
ni mittere pacem in terrā ſed gladiū. iſto gladio poteris iſtos
hoſtes faciliter expugnare. Et iſte gladius nō eſt aliud niſi ſacra
ſcriptura. per quā criſtus tribus vicibus vicit dyabolum eum
impugnantē dicens. Si filius dei ꝛc̄. Et qꝛ cuilibet iſte gladiꝰ
neceſſarius eſt. ideo de ipſo dicit criſtus in euangelio. Qui nō
habet gladiū videlicꝫ ſacre ſcripture vēdat tunicā ſuam et emet
gladiū. In quo inſtruimur ꝙ patrimoniū. tunicas. equos ꝛc̄.
vendere debemus et totū quod habemus. vt gladiū verbi dei
et ſacre ſcripture habere poſſumus ad cognoſcendū quid facere
aut dimittere debeamus. Cum quo gladio .i. ſacra ſcriptura
poſſumus nos et ſubditos noſtros ducere ad celeſtem patriā.
¶ Notandum tñ eſt ꝙ quadruplex eſt kathedra doctoꝝ. In pri-
ma ſedent qui nec bene docēt nec bene faciunt. qui nec ſcientiā
nec cōſcientiam habēt vt paſtores mali qui nec predicāt nec bñ
viuūt. ¶ Secundi ſt̄ꝫ qui bene predicāt et male viuūt. Unde in
euange. Super kathedrā moyſi ſederūt ſcribe ꝛc̄. Tales eñi ſt̄ꝫ
in via eterne dānationis. ¶ Tercij ſt̄ꝫ qui non docent. nec pre-
dicant ſed bene viuūt. vt qui paucā habent ſcientiā. ſed magnā
et bonam cōſcientiam. tales ſt̄ꝫ in via ſalutis. ſi nō ſunt curati.
quia melius eſt habere magnā cōſcientiam et ꝑuam ſcientiam:
quam magnā ſcientiā et nullam ꝯſcientiam. primi ſt̄ꝫ in via ſa-
lutis. ſecundi in via eterne damnationis. Et de his ponā duo
exempla. ¶ Quarti vero ſt̄ꝫ ſedentes in kathedra qui bene docēt
et bene viuunt qui habent magnā ſcientiam cū magna et bona
cōſcientia. et iſti ſunt optimi et laudabiles. ¶ Exemplū primi
refert petrus clunIacenſis. ꝙ eſſet quidā preſpiter qui quottidie
celebraret ꝓ defunctis valde deuote. qꝛ aliam miſſam legere nes-
ciret. Qua in re accuſatus eſt apud epiſcopū. et ideo ob offitio
ſuo ſuſpenſus eſt. Cum aūt epiſcopus in magna feſtiuitate per
cimiterium ad matutinas tranſiret. cōtra eum ſurrexerūt mortui
dicentes. Ille epiſcopus nullas miſſas dat nobis inſuꝑ et ca-
pellanū noſtrum abſtulit. ſed certe niſi emendauerit cito morieť.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Capitulum quintum

Quo audito epiſcopus ſacerdotē offitio ſuo reſtituit. intelligēs
q̄ꝫ bonus et iuſtus eſſet. q̄ꝫuis ignarus. Et deinde etiam epiſ=
copus libenter ꝑ defunctis celebrauit. qd̄ multū fructuoſum eſt
homini q̄ꝫ ipſi defuncti in purgatorio exiſtentes ſtꝫ filij dei qui
liberati a carceribus purgatorij in cōſpectu ſumme dei ꝑ ſuis
oratoribus orabūt. Simile etiā exemplū legit̄ in legenda ſācti.
Tho. cātuarienſis epiſcopi. qui eciam vnū deuotū ſimplicē pre=
ſpiterū ſuſpendit ab officio ꝓpter ipſius ignorantiaꝫ. q̄ꝫ neſciuit
legere miſſam niſi. Salua ſancta pa. quā omni die cordintime
legit. Beata igit̄ virgo apparuit ei et dixit ad eum. Dic ad epi=
ſcopū vt te reſtituat ad officiū tuum. in ſignū huius dic ſibi. q̄ꝫ
reformaui ſibi ciliciū ſuum. et ſanctus. Tho. reſpexit ciliciū ſuū
et inuenit reformatū et credidit preſpitero et mox eundem re=
ſtituit ſuo offitio. et aſſumpſit eū ad curiam ſuam vt quottidie
ſicut prius celebraret offitiū ſuum in honore ſanctiſſime marie
virginis. Et ſic bn̄ et ſalubriter p̄t ſtare pauca ſcientia cū bona
et lucida cōſcientia. Nam qui xp̄m bene ſcit ſatꝫ eſt qui cetera
neſcit ſꝫ magna ſcientia ſine ꝯſcientia eſt valde dānoſa. de quo
dicā tibi exemplū mi frater. qd̄ cū magna deuotione debes at=
tendere. et te ſm̄ hoc regere. ne tibi talia cōtingant. q̄ꝫ es magi=
ſter artiū. et percōſequens p̄ſto eſt tua ſcientia. ſꝫ vide vbi ſit tua
cōſciētia. ¶ Quidā magiſter erat ꝑiſius famoſus et fons oīm ar=
cium. ſic ꝙ nō erat ſimilis ſibi in tota vniuerſitate. qui tandem
cepit maxime egrotare. Ingrediētibus aūt magiſtris ſocijs ſuis
et amicis ſuis ad cōſolandū eum. Infirmus vero magiſter ce=
pit corā eis amariſſime flere et ſic velud in cōtritione maxima
de hoc ſeculo migrauit. Habebat aūt vnū ſpecialiſſimū ſociuꝫ
et amicum quem pre omibus alijs diligebat. cui quadā nocte
triſtis et ſqualidus in vmbra obſcura apparuit. Quem ille in=
tuens vehementer obſtupuit et dicebat. Ach magiſter aman=
tiſſime quid pretendit hic habitus obſcurus. Cui ille. Socie
mi cariſſime. noueris me intollerabilibus penis eternaliter cru=
ciari vultumq̄ꝫ benigniſſimi mei creatoris ꝑchtolor inſpecturū.
Cui ille ait. Magiſter preclare nūcquid profuit vobis ſcientia
veſtra preclara glorioſa. ymo etiā in extremis cōtritio lacrimoſa
Cui ille. Noſti quid apoſtolus dicat. Animalis homo non ꝑ=
cipit ea que dei ſūt. Et iterū ſcriptū ē. Perdā ſapientiā ſapientū

et prudentiā prudentū repbabo. Ubi ſapiēs. vbi ſcriba. vbi inq=
quiſitor huiꝰ ſeculi. hec et ſilia nihil curaui. Nā ſcientiā meā nō
curaui ornare bona ꝯſcientia. Et ſcia mea plus ꝓfuit mihi ad
eternā damnatōez. qꝛ nullus audebat me corrigere: cū ego erā
mgr̄ oim alioꝝ per totā vniuerſitatē. ⁊ in his que dei ſitꝫ nihil
curaui ſeu delectabar: ſed ſolū in his que ſunt mūdi et vane glīe
multū delectabar ſup̄ modū. Sed querꝫ cur mihi nō ꝓfuit la=
crimoſa ꝯtritio. Rn̄deo: qꝛ non fleui pro multiplici offenſa mei
creatoris. ſed qꝛ me amicos meos dilectos amittere oportebat
hec fuit cā mei fletus. Ecce fidē xp̄ianā legi iuſtruxi et defendi
ac ſiliter tenui: ſed nullis bonis opibus eandē ornaui. Et ꝟbū
qđ in euāgelio đr: videlicet. Non omnis qui đt domīe dn̄e in=
trabit in regnū celoꝝ. ſed q̇ facit voluntatē pr̄is mei. Nō cura=
ui adimplere. et ideo ꝓiectus ſum in explicabilē penā tanꝙ ab=
ortiuus ⁊ ꝑipſima oīm clericoꝝ. Et his dictꝫ diſparuit vmbra
Et ideo Bern. ait. Sapiens ē qui relinq̇t ſecularia tāꝙ mala
pn̄tia et vana. ⁊ deſiderat futura et etn̄a gaudia tāꝙ optia. Gi=
ra ḡ ⁊ regira de pedibꝰ vſqꝫ ad ꝟticē. de vētre ad dorſū. ⁊ nūꝙ
inuenies requiē. donec inuenies xp̄m h̄ ꝑ grāz ⁊ illic ꝑ glīam.

De ſacerdotibus curatis ne=ſcientibus predicare. Et ſi ſciunt: nolunt. ¶ Cap. vi.

ſ Unt quidam ſacerdotes qui curam animarum ha=
bent et predicare neſciunt et ſi ſciunt non tamen pre=
dicant. De quibus ſolemnis doctor Heinricus de
Gandano qđ libro ſuo. xiij. dicit. quod iſti curati ſitꝫ
in ſtatu damnationis qui predicare neſciunt. aut qui ſciunt nō
tamen predicant ſcḋm quod requirit indigentia populi tempore
oportuno. Et poſtea ſubdit. Quod minus ydoneus tenens cu=
ram animarū cum videt ꝙ magis ydoneus poteſt haberi ſtu=
dere debet vt magis ydoneus preferatur. Alioquin videtur tan=
ꝙ raptor ſpoliare et priuare populum omnium profectu quam
a magis ydoneo poſſet habere. Sed heu iſta et plura alia que
ad clericos et ſacerdotes requiruntᷣ non aduertunt. in fecti lepra
ſuperbie et cupiditatis. Unde dominus dicit ad beatam. Bri=
gittam. Ego elegi clericum qui voluntatem meam voce clama=
ret et opere oſtenderet. Sed ipſe clericus factus eſt leproſus